

skærer man faktisk mulighederne, eller man forringer i hvert fald mulighederne for, at kunstnerne kan leve af deres kunst.

Begrundelsen for, at vi har ønsket forespørgslen, er som sagt, at vi så kan få anledning til i dag at få en bred og forhåbentlig også fremadrettet diskussion, for selvfølgelig er vi uenige, men vi plejer jo også at have en tradition for, at vi kan lave en lang række kulturpolitiske initiativer i fællesskab.

Det er det, vi gerne vil lægge an til ved at spørge om regeringens bud, og vi vil selvfølgelig også komme med vores. Det er begrundelsen for forespørgslen.

Kl. 10.05

Besvarelse

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg blev oprigtig glad, da jeg fik spørgsmålet om, hvad regeringen kan oplyse om vores kulturpolitik. Med mit kendskab til spørgerne var jeg ikke i tvivl om, at det både rummer en spids kritik og en rund vilje til konstruktiv dialog.

Jeg har imidlertid også lyttet til signaler fra ordføreren for forespørgerne for et øjeblik siden og har valgt at tolke spørgsmålet som en invitation til en fremadrettet drøftelse af regeringens kulturpolitiske værdier, strategier og indsatser.

Sagen er jo den, at vi i Danmark har haft en god tradition for bred politisk enighed om mange kulturpolitiske spørgsmål. Det har været til fordel for samfundet og for kulturlivet, og det er en tradition, den nye regering ønsker at bygge videre på.

Det er også rigtigt, at der har været nogle besparelser på kulturområdet. Regeringen har også bemærket, at ikke alle er ganske enige i finanslovens besparelser. Hvis en enkelt minister efter en god nats søvn skulle have glemt det, er vedkommende hurtigt blevet vækket af kritiske røster. Men heldigvis lever vi jo i et demokratisk samfund, hvor regeringen kan kritiseres i medierne, i demonstrationerne og her i Folketinget.

Men jeg synes da lige, at jeg vil minde om, at valget i november sidste år klart viste, at et flertal i den danske befolkning ønskede en ny regering, der på en gang ville holde skatterne i ro og arbejde for bedre forhold for nogle af samfundets svage grupper, børnefamilierne, de syge og de ældre. Det gør vi, det har vi levet op til, og prisen er selvfølgelig besparelser på forskellige områder.

De besparelser har ikke, vil jeg godt indrømme, været sjove at gennemføre, heller ikke for mig som kulturminister. Men denne finanspolitiske omprioritering har altså været nødvendig for at tilgodese de mål, som regeringen er valgt på, og som jeg naturligvis bakker op om. Når det er sagt, synes jeg lige, at man skal have proportionerne på plads.

Jeg synes også, at vi i dag skal bruge tiden på at drøfte fremadrettede planer og samarbejds muligheder mere end allerede vedtagne besparelser. Der er ikke nogen perspektiver i at diskutere de besparelser, der er foretaget på Kulturministeriets område. Det er langt vigtigere at overveje, hvordan vi anvender de ca. 4 mia. kr., som staten stadig bruger på kultur, og som er det højeste kulturbudget i hele verden, bedst mulig til gavn for kulturlivet og for den danske befolkning.

Nogle har talt om, og det har nok været foranlediget af deres politiske observans, at finansloven skulle være udtryk for en bevægelse fra en kulturel guldalder mod en kulturel stenalder. Se, hvis det er rigtigt, så varede stenalderen til langt op i den forrige regerings tid. Faktisk skal vi kun et par år tilbage for at finde et bevillingsniveau på kulturområdet, som svarer til 2002.

Vi ser regeringsskiftet som en mulighed for at skabe traditionsbevidst fornyelse af hele kulturpolitikken på et fornuftigt grundlag. Kulturpolitikens oprindelige mål om at give alle danskere adgang til god kulturpolitik er langt hen indfriet.

Derfor er tiden inde til at skabe nye visioner. Kulturen, kunsten og samfundet er jo i hastig forandring. Derfor må kulturpolitikken fornys for at bevare og udvikle de værdier, vi holder af som danskere. Hertil kommer, at regeringen selvfølgelig ønsker at søge et borgerligt svar på tidens kulturelle udfordringer. Derfor skal der også gøres op med nogle af fortidens vaner og uvaner.

Denne her regering ønsker ikke at oprette en ny pulje med egen administration, hver gang der opstår et nyt kulturelt behov. Det har andre partier ønsket. Det ønsker vi ikke i denne her regering. Opgaven er tværtimod at udvikle og forenkle de eksisterende systemer, så de bliver tidsvarende.

Denne her regering ønsker heller ikke, at kunstnere skal være henvist til at leve af støtte fra det offentlige. Opgaven er jo tværtimod, som vi også gjorde rede for i regeringsgrundlaget, som vi også lever op til, at give dem bedre mu-